

چند دهه پس از پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی ملت ایران و در حالی که انقلاب وارد گام دوم خود برای جامعه سازی اسلامی و حرکت رو به رشد در جهت ایجاد تمدن نوین اسلامی شده، چالشی مهم و اساسی پیش روی همگان است: «چالش اساسی برای امروز ما در کشور، چالش پیشرفت و توقف و رکود است؛ یا بگویم چالش پیشرفت و ارتجاع؛ چون توقف عقب رفتن است و هر کسی که توقف کند در واقع دارد عقب می رود؛ چون دنیا در حال حرکت به جلو است، اگر شما ایستادید، عقب میمانید.» (۱۴۰۱/۸/۲۸) مهم این است که در این نقطه کلیدی و سرنوشت ساز (ماداریم پیشرفت میکنیم.) (۱۴۰۱/۸/۲۸) و نشانه های این پیشرفت ملی برای ساخت ایران قوی هم متعدد است. یکی از نشانه ها همین است که علی رغم توطئه سنگین و همه جانبه دشمنان برای برهم زدن امنیت ایران اسلامی از طریق اغتشاشات خیابانی و تلاش آنان برای التهاب آفرینی در ایران، باز هم نمونه هایی جدی از پیشرفت در کشور ثبت شد و این (نشانه ی حرکت در جامعه است؛ پس جامعه را کد نیست، در حال حرکت است، در حال پیشرفت است؛ این خیلی مهم است که جامعه در حال پیشرفت و حرکت باشد.) (۱۴۰۱/۸/۲۸) نتیجه این پیشرفت هم قطعا به نفع ملت ایران و نظام اسلامی و به ضرر دشمنان زیاد خواهد بود. سلطه طلب است: «این پیشرفت ها نظام را مستحکم میکند، به نظام اقتدار میدهد. وقتی شما اقتدار پیدا کردید، دشمن نمیتواند نگاه چپ به شما بکند.» (۱۴۰۱/۸/۲۸) از دشمنی های کینه توزانه مستکبران علیه ملت ایران و نظام اسلامی هم همین است. (مشکل غرب و استکبار با جمهوری اسلامی این است که جمهوری اسلامی دارد پیشرفت میکند، دارد رونق میگیرد، و این پیشرفت راه می دهد دنیا دارند می بینند و به آن اعتراف میکنند، و این برای غرب غیر قابل تحمل است... مادریم پیشرفت میکنیم، دنبال پیشرفتیم، میخواهند این نباشد. همه ی قدرتهای استکباری دنیا که عمدتاً آمریکا و اروپا است، در مقابل این حرکت پیشرفت جمهوری اسلامی حرص میخورند، مضطرب میشوند، ناراحت میشوند، لذا وارد میدان میشوند و هر کاری از دستشان برمی آید میکنند.) (۱۴۰۱/۸/۲۸) و البته (فقط با جمهوری اسلامی مخالف نیستند، با ایران مخالفند؛ آمریکا با ایران قوی مخالف است، با ایران مستقل مخالف است. همه ی بحث آنها، همه ی دعوی آنها سر جمهوری اسلامی نیست؛ البته با جمهوری اسلامی بشدت و عمیقاً دشمنند، در این شگنی نیست، اما بدون جمهوری اسلامی هم با ایرانی که قوی باشد مخالفند، با ایرانی که مستقل باشد مخالفند.) (۱۴۰۱/۷/۱۱)

دشمن (امید) و (اتحاد) راه هدف گرفته است

از سوی دیگر دشمن مستکبر که از پیشرفت و اقتدار روزافزون ایران اسلامی، عصبانی است نقشه ادامه در صفحه ۳

یادداشت هفته | ۲

امام حسین و امام سجاد علیه السلام چگونه با مجاهدت و مقاومت، موجب هدایت جامعه و غلبه بر دشمنان شدند؟

استقامت رمز پیروزی

شهادت هفته

پیام شهیدان باید شنیده بشود

این شماره تقدیم می شود به روح مطهر شهید تازه تفحص شده دوران دفاع مقدس، شهید یونس یوسف زاده

یاد شهیدان باید زنده بماند، پیام شهیدان باید شنیده بشود؛ اگر چنانچه این اقداماتی که ما میکنیم از این دو خالی باشد، فایده ای ندارد... به پیام شهدا احتیاج داریم. فکر هم نکنیم که «خب معلوم است، پیام شهدا را که همه بلدند، میدانند»، نه، همه نمیدانند. نسلهای نو به نوبه خود می آیند باید مطلع بشوند از آنچه گذشته، و از انگیزه ها، فکرها و مانند اینها. کارهایی که مشتمل بر پیام است این خاصیت بزرگ را دارد. (۱۴۰۱/۸/۸)

امام حسین و امام سجاد علیهما السلام چگونه با
مجاهدت و مقاومت، موجب هدایت جامعه
و غلبه بر دشمنان شدند؟

استقامت رمز پیروزی

■ استمرار حرکت در خط مستقیم

اثمه معصومین علیهم السلام چگونه توانستند در برابر تحریف‌ها، جریان‌های فساد و دشمنی‌های طاغوت، به پیروزی و موفقیت برسند؟ نعمت بزرگ اسلام ناب و معارف دینی، چگونه نسل به نسل به دست ما رسیده است؟ پاسخ این است که «استقامت اثمه‌ی ما در مقابل آن جریان‌های فساد موجب این شد که امروز ما میتوانیم اسلام حقیقی را پیدا کنیم. امروز نسل‌های مسلمان و نسل‌های بشری میتوانند چیزی به نام اسلام، به نام قرآن، به نام سنت پیغمبر در کتب پیدا کنند، اعم از کتب شیعه و حتی در کتب اهل تسنن.» ● (۱۳۶۴/۱/۲۳ به عبارت بهتر «اگر این حرکت مبارزه جویانه‌ی سرسخت اثمه علیهم السلام در طول این دو بیست و پنجاه سال نبود، بدانید که قلم به مردها و زبان به مردهای دوران بنی‌امیه و بنی‌عباس اسلام را تدریجاً آنقدر عوض میکردند و میکردند که بعد از گذشتن یکی دو قرن از اسلام هیچی باقی نمی‌ماند؛ یا قرآنی نمی‌ماند، یا قرآن تحریف شده‌ای می‌ماند.»

● (۱۳۶۴/۱/۲۳)

■ امام حسین علیه السلام مظهر بصیرت و استقامت

استقامت «یعنی آن خط مستقیمی را که انسان پیدا کرده، ادامه بدهد؛ نگذارد زاویه پیدا بشود.» ● (۱۴۰۱/۱۱/۲۶ امام حسین علیه السلام مظهر بصیرت و استقامت است.) ● (۱۳۸۶/۱۰/۱۹ که البته منظور از «استقامت امام حسین علیه السلام در میدان جنگ، که شمشیر بزند تا هفتاد و چند زخم به بدنش بنشیند، نیست... استقامت امام حسین علیه السلام در آنجاست که می‌بیند با کار او، بناست گلوی طفلی مثل علی اصغر هم از تشنگی دریده شود... استقامت حسینی این است که وقتی هدف را شناخت و آن را تقویم کرد و فهمید که چقدر عظمت دارد، برای آن ایستاد.» (آفتاب در مصاف، ص ۵۱۴) قطعاً در حادثه عاشورا «اگر کس دیگری غیر از امام حسین علیه السلام بود، میگفت: بالاخره من که حاضر بودم جانم را بدهم، اما اینجا، در این بیابان و با این تشنگی، پای یک بچه‌ی شیرخوار، پای بانویی مجلل و... در میان است. چطور بایستم؟!» (آفتاب در مصاف، ص ۵۱۴) در اینگونه حوادث «آن کسی پایش نمی‌لرزد که اولاً در حدّ اعلی بصیرت داشته باشد و بفهمد چه کار بزرگی انجام می‌دهد. ثانیاً قدرت نفس داشته باشد و ضعف نفس نگیرد. این دو خصوصیت را امام حسین علیه السلام در کربلا نشان داد.» (۷۲ سخن عاشورایی، ص ۱۵۵) به طور

خلاصه «روح کار امام حسین علیه السلام این بود که حرف حق و راه حق را اجرا کند و در مقابل تمام قدرتهایی که در این راه دست به هم دادند، استقامت بورزد.» (آفتاب در مصاف، ص ۱۱۱)

■ بردباری و استقامت امام سجاد علیه السلام در طول ۳۵ سال امامت

«آغاز امامت امام سجاد، آغاز تحوّل در تاریخ شیعه است. امام سجاد نقطه‌ی عطفی در تاریخ تشیع است. امام سجاد سامان‌دهنده‌ی حزب نیرومند شیعیان است.» (حماسه امام سجاد، ص ۱۲۷) دلیل این سخن آن است که اوضاع فرهنگی و اجتماعی دوران ایشان به شدت نامناسب‌تر از دوران امام حسین علیه السلام بود: «عامّه‌ی مردم دچار یک بی‌ایمانی و ضعف و اختلال اعتقادی شدید شده بودند. کار به جایی رسیده بود که حتی بعضی از ابدی‌دستان خلافت، نبوّت را زیر سؤال می‌بردند.» (انسان ۲۵۰ ساله، ص ۱۸۱) خواص جامعه نیز «اغلب شخصیت‌های بزرگ، سر در آخور تمثیلات مادی‌ای که به وسیله‌ی رجال حکومت برآورده میشد، داشتند.» ● (۱۳۶۵/۴/۲۸ در توصیف وضعیت دوران امام سجاد علیه السلام، امام صادق علیه السلام میفرماید: «ارْتَدَّ النَّاسُ بَعْدَ الْحُسَيْنِ إِلَّا ثَلَاثَةً» (الإختصاص، ص ۶۴) «بعد از واقعه‌ی کربلا و بعد از شهادت امام حسین علیه السلام همه‌ی مردم مرتد شدند؛ مرتد نه اینکه از دین برگشتند... نه، مرتد یعنی برگشته؛ از راه برگشتند... به طرف دنیا رفتند.» (حماسه امام سجاد علیه السلام، ص ۹۳) اما در همین شرایط بسیار بد، امام سجاد علیه السلام با استقامت و خستگی ناپذیری خود چنان کاری کرد که «همین سه نفر را زیاد کرد و گسترش داد و شیعه را مجدداً متشکل کرد و تحویل امام باقر علیه السلام داد.» (دوام امام مجاهد، ص ۳۱۴) تا جایی که در ادامه همان روایت میفرماید «ثُمَّ إِنَّ النَّاسَ لِحَقْوَا وَكثُرُوا؛ بعدها کم‌کم و تدریجاً مردم ملحق شدند و زیاد شدند و زیاد شدند و جمعیت شیعه سرو سامانی گرفت. بر اثر همین گفته‌های گرم امام چهارم که مثل تازبان‌های بردوش فکرو روح مردم نواخته میشد... عده‌ی زیادتری شدند.» (همزمان حسین، ص ۱۶۰) در حقیقت «اختناق در آن دوران و نامناسب بودن وضع، اجازه نمی‌داد که امام سجاد علیه السلام بخواند با آن مردم بی‌برده و صریح و روشن حرف بزنند؛ نه فقط دستگاه‌ها نمی‌گذاشتند، مردم هم نمی‌خواستند. اصلاً آن جامعه یک جامعه نالایق و تباه‌شده و ضایع‌شده‌ای

بود که باید بازسازی می‌شد.» ● (۱۳۶۵/۴/۲۸ اما هیچکدام از اینها امام سجاد علیه السلام را ناامید نکرد. حضرت، با تلاش‌های خستگی ناپذیر خود چنان هویتی به همان مردم داد که «همین مردمی که اینجا این جور دشمن خاندان پیغمبر و نقطه‌ی مقابل امام سجاد بودند، در قضیه‌ی نهضت بنی‌عبّاس به خاطر انتقام خون پدر امام سجاد علیه السلام، بنی‌امیه را تارومار کردند.» (حماسه امام سجاد، ص ۱۲۲) در حقیقت فعالیت امام سجاد علیه السلام بود که چنین استقامتی در مردم پدید آورد و استقامت نقش اساسی در تمام زمان‌ها دارد، «هر ملّتی، در سایه‌ی استقامت و ایستادگی، هویت پیدا میکند. آن چیزی که به ملّتها هویت میدهد، شخصیت میدهد، عظمت میدهد، به حفاظت از خود ملّتها و فرهنگ آنها کمک میکند، استقامت آنها و ایستادگی آنها است.» ● (۱۴۰۱/۱۱/۲۶ این چنین بود که امام سجاد علیه السلام «دو مسئولیت و وظیفه‌ی بزرگ دارد؛ دو بار سنگین؛ هر کدام به سنگینی زمین و آسمان؛ اول، بیان کردن اسلام و تشریح مکتب الهی اسلام است؛ دوم، هدایت کردن جامعه‌ی اسلامی به سوی نور و صلاح و حکومت «الله» و ایجاد حکومت اسلامی. این دو بار سنگین در دست‌های قدرتمند امام سجاد است و باید اینها را به سرمنزل برساند... و ۳۵ سال در این عمل عمرش را با بردباری کامل گذرانده است.» (حماسه امام سجاد، ص ۸۳) و «اسلام را همین مقاومتها بود که تا امروز نگه داشت.» ● (۱۳۶۴/۱/۲۳)

■ استقامت، راز رسیدن به مقصود

کلام پایانی اینکه «استقامت، راز و رمز رسیدن به مقصود است. شما هر مقصودی دارید. مقصود دنیوی، مقصود اخروی - با ایستادگی، با استقامت، با پیگیری ممکن است به آن برسید؛ بدون آن نمیشود به این رسید.» ● (۱۴۰۱/۱۱/۲۹ و این درس جاودانه‌ی امام سجاد علیه السلام امروز پیش‌روی ملت ایران در مسیر حرکت به سوی ایران قوی است: «وَأَنْ لَوْ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً عَذْقًا. (ماء غدق) یعنی سیراب کردن از آب فراوان و آب زلال که مفسّرین میگویند کنایه از حلّ همه‌ی مشکلات زندگی است. اگر در این راه پافشاری کنید، استقامت کنید - استقامت یعنی منحرف نشدن - درست حرکت کنید، در همین طریق مستقیم حرکت بکنید، مسلماً مشکلات زندگی هم حل خواهد شد، گرفتاری‌ها برطرف خواهد شد، ضعفها برطرف خواهد شد.» ● (۱۳۹۹/۱۱/۲۹)

ادامه از صفحه ۱

مشخصی را دنبال می‌کند که باید نخست این نقشه را شناخت و سپس در نقطه قابل آن حرکت کرد. (نقشه‌ی دشمن برای ما روشن است، یعنی ما هیچ ابهامی در نقشه‌ی دشمن نداریم که چه کار می‌خواهد بکند. نقشه‌ی دشمن را باید بدانیم، آن را تحلیل کنیم، در مقابلش تدبیر کنیم. [ما حالا] نقشه‌ی دشمن را می‌شناسیم. یک مقداری را خود دشمن افشا کرده، یک مقداری را عوامل بی‌عقل‌اش در اینجا افشا کردند، یک مقداری را هم گزارشهای دستگاه‌هایی که این گزارشها را تهیه میکنند فراهم کرده؛ نقشه‌ی دشمن روشن است.)) ۱۴۰۱/۱۱/۱۹

دشمن در طرح خود علیه ملت و انقلاب مردم ایران، یک هدف مشخص دارد: «هدف دشمن به زانو درآوردن انقلاب و نظام جمهوری اسلامی است.»

● ۱۴۰۱/۱۱/۱۹ و برای به زانو درآوردن انقلاب و نظام هم بیشتر بر روی دو محور اصلی و بنیادین تمرکز کرده است. یکی از این دو محور اصلی از بین بردن امید است. «امید مهم‌ترین ابزار پیشرفت است و دشمن روی این متمرکز شده؛ دشمن از همه‌ی توان دارد استفاده میکند برای القای ناامیدی، برای القای بن‌بست. یک جوانی هم که با مسائل دنیا آشنا نیست، گاهی می‌بیند تحت تأثیر قرار می‌گیرد، او هم مأیوس میشود؛ وقتی مأیوس شد، کار نمیکند. پیشرفت احتیاج دارد به امید. دشمن روی امید ملت ایران متمرکز است. این امکانات گسترده‌ای که دشمن به کار گرفته، این رسانه‌ها، این ماهواره‌ها، این فضای مجازی عجیب و غریب، این تلویزیونهای مزدور مآجور، همه‌ی اینها برای این است که این امید را در مردم بکشند... می‌خواهند نگذارند جوانهای ما امیدوار بمانند، نگذارند مسئولین ما امیدوار بمانند؛ اینها حتی به مسئولین هم طمع دارند که امید را از آنها بگیرند.» ۱۴۰۱/۱۱/۲۸

اما در کنار توطئه بی‌اس آفرینی، محور مهم دیگر نقشه دشمن ایجاد اختلاف و بی‌اعتمادی در بخش‌های مختلف کشور و از بین بردن اتحاد و انسجام ملی است تا جایی که این موضوع تبدیل به راهبرد اصلی دشمن برای تحقق اهدافش شده است. «راهبرد چیست؟ ایجاد اختلاف، ایجاد بی‌اعتمادی؛ بی‌اعتمادی دستجات سیاسی نسبت به همدیگر، گروه‌های مردمی نسبت به همدیگر، بی‌اعتمادی مردم به حکومت، بی‌اعتمادی حکومت به مردم، بی‌اعتمادی این به آن، این سازمان با آن سازمان که به هم بی‌اعتماد باشند، به هم بدبین باشند. وقتی بی‌اعتمادی به وجود آمد، امید به آینده هم از بین خواهد رفت. خب قهراً یک اختلافاتی وجود دارد؛ این اختلافات را نباید تبدیل کرد به گسل. یک وقت [بحث] [زن] را مطرح میکنند، یک وقت بحث شیعه و سنی را مطرح میکنند، یک وقت اختلاف نسلی را مطرح میکنند، یک وقت مسائل گوناگون دیگر را، برای اینکه اختلاف ایجاد کنند؛ راهبرد دشمن ایجاد اختلاف است. البته تاکتیک‌ها مختلف است؛ هر زمانی با یک تاکتیک؛ عمده‌ی تاکتیک هم دروغ‌پردازی و شایعه‌سازی است؛ این کارها را میکنند برای اینکه بتوانند اختلاف ایجاد کنند.» ۱۴۰۱/۱۱/۱۹

راز هدف گرفتن امید و اتحاد ملی از سوی دشمن این است که (آن چیزی که ملت را نگه میدارد امید است و وحدت؛ اتحاد میان آحاد مردم.)) ۱۴۰۱/۱۰/۲۲ و (یکی از چیزهایی که در ایجاد قوت در کشور مؤثر است و کشور را قوی میکند، اتحاد ملی است.) ۱۴۰۱/۱۱/۲۶

در واقع «اتحاد ملی سد است؛ دیواری محکم سربه‌فلک کشیده است در مقابل دشمن. اتحاد ملی همان چیزی است که نقش بسیار عظیمی در پیروزی انقلاب، بعد هم در پیشرفت انقلاب داشته.» ۱۴۰۱/۱۱/۱۹

نصرت‌الهی در گرو اتحاد ملی

حقیقت این است که علی‌رغم همه مشکلات اقتصادی و معیشتی و حجم سنگین دشمنی‌ها و توطئه‌های تبلیغاتی دشمن (گرایش عموم ملت ایران، گرایش انقلاب است.) ۱۴۰۱/۱۱/۲۶ و (آنچه انبوه است، آنچه عظیم است، حضور مردم در خدمت انقلاب و در میدانهای انقلاب است.) ۱۴۰۱/۸/۲۸ هر چند (سلاطین مختلفی وجود دارد، اختلافات نظر در مسائل گوناگون وجود دارد، اما درباره‌ی اسلام، درباره‌ی نظام، درباره‌ی انقلاب، وحدت نظر بین مردم هست.) ۱۴۰۱/۱۰/۲۲

در چنین صحنه‌ای مهم‌ترین وظیفه همگان در مقابل نقشه دشمن و برای استمرار مسیر پیشرفت در جهت ایران قوی از سویی امیدآفرینی و از سوی دیگر تحکیم هرچه بیشتر اتحاد ملی است. «وقتی که ما می‌بینیم دشمن وحدت را آماج حمله‌های خودش قرار داده، وظیفه‌مان چیست؟ وظیفه این است که این اتحاد را، این وحدت را حفظ کنیم، نگذاریم دشمن در این خواسته‌ی پلید خودش پیروز بشود.» ۱۴۰۱/۱۱/۱۹ در عرصه چنین درگیری‌ای با دشمن توطئه‌گر «نگذاریم این وحدت نظر از بین برود. به اختلافات کمک نکنیم؛ اختلافات قومی، اختلافات مذهبی، تحریک احساسات یک گروهی علیه یک گروه دیگر، هر کس در زمینه‌ی خدشه‌ی به اتحاد ملت حرکتی انجام بدهد برای دشمن کار کرده، در نقشه‌ی دشمن کار کرده، در زمین دشمن بازی کرده؛ این را همه توجه داشته باشند! منبری باشد، مآج باشد، روحانی باشد، دانشگاهی باشد، نویسنده باشد، شاعر باشد؛ هر کسی باشد.» ۱۴۰۱/۱۰/۲۲ البته به این نکته مهم نیز باید توجه داشت که راهبرد مهم و اساسی اتحاد ملی از آسیب‌های برخی مسائل انحرافی‌ای که عملاً تکمیل‌کننده نقشه دشمن است هم باید مصون بماند. «یک عده‌ای یاد گرفته‌اند تعبیرات (آشتی ملی، آشتی ملی) [را گفتن]؛ این حرف‌ها به نظر من معنی ندارد؛ مردم مجتهدند، با هم متحدند؛ آنجایی که پای اسلام در میان است، پای ایران در میان است، پای استقلال در میان است، پای ایستادگی در مقابل دشمن در میان است، مردم با همه‌ی وجودشان ایستاده‌اند. ممکن است در فلان مسئله‌ی سیاسی دو نفر با هم اختلاف نظر داشته باشند [اما] تأثیری نمی‌گذارد. چرا می‌گویید آشتی؟ مگر قهرند که بیایند با هم آشتی کنند؟» ۱۳۹۵/۱۱/۲۷ بنابراین (سر چیزهای جزئی تنازع نباید انجام بگیرد. البته اختلاف نظر هست. در این اختلاف نظرها مباحثه خوب است، مناظره خوب است اما منازعه خوب نیست... دشمنی کردن خوب نیست، دهان را به حرف ناشایست آوردن خوب نیست.) ۱۴۰۱/۱۱/۲۶ باید دانست که «اختلاف سیاسی، اختلاف نظر، اختلافات طبیعی در جامعه اشکالی ندارد، اما ناپیوستگی به زد و خورد، به تهمت‌زنی، به افترا و به امثال اینها منتهی بشود. این، آن راهبردی است که ما در مقابل راهبرد دشمن باید اتخاذ کنیم. اگر همت کنیم، نیت کنیم، خدای تعالی هم آن شاء الله کمک خواهد کرد.» ۱۴۰۱/۱۱/۱۹

«نفاق» نتیجه خلف وعده با خدا است

این آیه که در مورد قضیه‌ی اُحد است، خیلی انسان را تکان میدهد. میفرماید: «إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مَنكُم يَوْمَ التَّقِي الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُم الشَّيْطَانُ بَعْضَ مَا كَسَبُوا» (یعنی کسانی که در ماجرای اُحد دچار آن لغزش خسارت‌بار شدند و از میدان جنگ رو برگرداندند و این همه خسارت بر نیروی نورسته‌ی اسلام و حکومت اسلامی وارد شد، علتش «بعض ما کسبوا» بود؛ کارهایی بود که قبلاً سر خود آورده بودند. دل دادن به شهوات و هواهای نفسانی اثرش را این طور جاها ظاهر میکند. آیه‌ی شریفه‌ی دیگر میفرماید: به اینها گفته شد انفاق کنید، ولی به تعهد خود عمل نکردند؛ لذا نفاق بر قلب آنها مسلط شد؛ «فَاعْقَبَهُمْ نِفَاقًا قَلْبِهِمْ أَلِي يَوْمَ يَلْقَوْنَهُم بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ» (یعنی وقتی انسان نسبت به تعهدی که با خدای خود دارد، بی‌توجهی نشان داد و خلف وعده کرد، نفاق بر قلب او مسلط میشود. بنابراین اگر ما ببتوجهی کنیم و تن به شهوات و هواها بسپاریم، ایمان مغلوب و عقل مغلوب میشود. ● ۱۳۸۴/۷/۱۷

۱-سوره آل عمران، آیه ۱۵۵ | ۲-سوره توبه، آیه ۷۷

درس اخلاق

از ادعیه غفلت نکنید

در منابع معرفتی ما چیزهایی وجود دارد که جز در صحیفه‌ی سجاده‌ی یا در دعا‌های مأثور از ائمه علیهم‌السلام انسان اصلاً نمیتواند اینها را پیدا کند. این معارف با زبان دعا بیان شده. نه این که خواستند کتمان کنند؛ طبیعت آن معرفت، طبیعتی است که با این زبان میتواند بیان شود؛ بعضی از مفاهیم جز با زبان دعا و تضرع و گفتگو و نجوای با پروردگار عالم اصلاً قابل بیان نیست. لذا ما در روایات و حتی در نهج البلاغه از این گونه معارف کمتر میبینیم؛ اما در صحیفه‌ی سجاده‌ی و در دعای کمیل و در مناجات شعبانیه و در دعای عرفه‌ی امام حسین و در دعای عرفه‌ی حضرت سجاد و در دعای ابو حمزه‌ی ثمالی از این گونه معارف، فراوان میبینیم. از دعاها غفلت نکنید؛ به دعاها بپردازید. دعا هم بکنید. ● ۱۳۸۴/۷/۱۷

خطبه‌های انقلاب

قدرت و اقتدار ملت خود را با وحدت کلمه حفظ کنیم

قدرت واقعی عبارت است از قدرت ملتی که اولاً آگاه باشد که پیرامون او چه میگذرد، ثانیاً ایمان داشته باشد به حق خود و به راه خود، ثالثاً تصمیم بگیرد که این راه را ادامه بدهد. اگر ملتی این سه خصوصیت را داشت، هیچ قدرتی در دنیا از او قوی‌تر نیست... ما از حیثیتمان، از شرفمان، از دینمان، از انقلابمان، از حقوق انسانی‌مان، از استقلالمان داریم دفاع میکنیم. هر ملتی که از این حقوق حقیقی خود با آگاهی و با ایمان و با تصمیم دفاع کند، قطعاً پیروز خواهد شد. بنابراین ما از دشمنان قوی‌تریم... این قوت و قدرت ما در هنگامی است که ما یکپارچه باشیم؛ یک ملت یکپارچه... اختلاف، اصلاً حیات را، آبرو را، اقتدار را از هر ملتی میگیرد. این وحدت کلمه را شما اگر حفظ کنید، این قدرت میماند. ● ۱۳۶۸/۴/۲۳

جانبازان شهیدان زنده اند

ما را چه رسد که با این قلم‌های شکسته و بیانه‌های نارسا در وصف شهیدان و جانبازان و مفقودان و اسیرانی که در جهاد فی سبیل الله جان خود را فدا کرده و یا سلامت خویش را از دست داده اند یا به دست دشمنان اسلام اسیر شده اند مطلبی نوشته یا سخنی بگویم. زبان و بیان ما عاجز از ترسیم مقام بلند پایه عزیزانی است که برای اعلای کلمه حق و دفاع از اسلام و کشور اسلامی جانبازی نموده اند... در اقدام شریف مادران بزرگواری که در دامنه‌های مطهر خود چنین فرزندی را برای اسلام تربیت کرده اند، چه می توان نثار کرد؟... پس با اعتراف به عجز، برای شهیدان آرزوی رحمت خاص الهی و برای جانبازان، این شهیدان زنده، سلامت... درخواست می نمایم. ● ۱۳۶۳/۶/۵

دغدغه های فرهنگی

شعرا با صحیفه سجادیه انس پیدا کنند

شعر آئینی فقط مسئله‌ی مدح و مرثیه نیست؛ مناجات هم جزو شعر آئینی است. برای اینکه مضمون مناجات را درست پیدا کنیم، بهترین مرجع، دعاهاست. دوستان با صحیفه‌ی سجادیه انس پیدا کنید. این فریجه‌ای که من در شماها می بینم، خیلی خوب میتوانید مضامین صحیفه‌ی سجادیه را در قالب اشعار بسیار زیبا بیاورید. مرحوم بهجتی اردکانی - دوست قدیمی ما - سی چهل سال پیش بخشی از دعای ابو حمزه را به شعر آورده بود، که برای من خواند. قسمتهای سخت دعا هم بود - که خود عبارت هم سخت است، مضمون هم سخت است - در عین حال ایشان توانسته بود این دعا را به شعر بیاورد. من الان در میان این جوانهای بینم فریجه ها و ذوقهایی که از ذوق مرحوم بهجتی بالاتر است. ● ۱۳۹۰/۳/۲۵

احکام

حکم جا گرفتن در مسجد

سؤال: کسی که در صف نماز جماعت، سجاده می گذارد و مغلط برای وضو گرفتن می رود، آیا حق او نسبت به آن مکان، تا شروع نماز است یا تا وقتی که امام جماعت به رکوع می رود؟
جواب: حق او تا زمان شروع نماز جماعت، باقی است.

تمام ابعاد معنای پاسداری، در وجود سید الشهداء علیه السلام تجسم یافته است

این ابتکار جالب که روزی به نام پاسدار را ارتباط بدهند با میلاد مسعود سید الشهداء علیه السلام، یک ابتکار پرمغز و جهت دهی است... این معنا. معنای پاسداری. با همه‌ی ابعاد آن، با همه‌ی ابزارها و وسائل ممکن، در وجود مقدس سید الشهداء علیه السلام متجسد است... تمام راه‌هایی که می شود فرزند پیغمبر از آن راه‌ها استفاده کند برای حفظ میراث عظیم اسلام، در زندگی سید الشهداء محسوس است؛ از تبیین و انذار، از تحرک تبلیغاتی، از بیدار کردن و حساس کردن وجدانهای عناصر خاص... اینها همه در طول زندگی سید الشهداء است. بعد هم ایستادگی در مقابل یک انحراف بزرگ با قصد مجاهدت با جان... سپاه در واقع با این نامگذاری، با لطافت می خواهد بگوید که من در این راه قدم میگذارم. ● ۱۳۹۰/۴/۱۳

به مناسبت میلاد امام حسین علیه السلام و گرامیداشت روز پاسدار

عکس نوشت

حضور و سخنرانی رهبر انقلاب در گلزار شهدای هویزه، ۱۳۷۵/۱۲/۲۰

شهیدان دل‌هایشان محکم به نور ایمان بود

تمام این سرزمین پاک و مظلوم و خونبار، در زیر چکمه‌ی متجاوزان بود و نیروهای مسلح و سازمانهای نظامی ما، همه‌ی تلاش خودشان را برای دفع و سرکوب دشمن می کردند. اما این جوانان با دست خالی به مقابله با دشمن می رفتند... من در همین جا [هویزه]، از شهید علم الهدی پرسیدم: شما از سلاح و تجهیزات چه دارید که این گونه مصمم به جنگ دشمن می روید؟ دیدم اینها دل‌هایشان آن چنان به نور ایمان و توکل به خدا محکم است که از خالی بودن دست خود هیچ باکی ندارند. حرکت کردند و رفتند. آنها خواستار جهاد در راه خدا و پذیرای شهادت در این راه بودند؛ چون می دانستند حقتند. شهدای مادر هر نقطه‌ی این جبهه‌ی عظیم، با همین روحیه و با همین ایمان، جنگیدند. ● ۱۳۷۵/۱۲/۲۰

خانواده ایرانی

سازگاری بین زن و شوهر در خانواده لازم است

سازش کاری در محیط خانواده جزء واجبات است. نبایستی زن و شوهر تصمیم بگیرند که خودشان هر چه گفتند همان شود. آنچه خودشان می پسندند و آنچه راحتی آنها را تأمین می کند همان بشود. نه، این طور نباید باشد. باید بنا داشته باشند که باهم سازگاری کنند. این سازگاری لازم است. اگر دیدید مقصود شما تأمین نمی شود مگر با کوتاه آمدن، کوتاه بیایید. ● ۱۳۷۸/۴/۹

تولید ملی

دستگاه های حکومتی محیط مساعد برای تولید را در کشور ایجاد کنند

[دستگاه های حکومتی] باید محیط مساعد تولید را در کشور به وجود بیاورند؛ یعنی محیط مساعدی به نفع حرکت تولیدی و جهت گیری تولید، در مقابل جهت گیری واردات و تکیه‌ی به خارج. مامتا شفافانه یک میراث بسیار تلخ و شومی از رژیم طاغوت داریم؛ آنجا اساس اقتصاد، اساس تحرکات اقتصادی و تجاری و مانند اینها مبتنی بود بر تکیه‌ی به واردات؛ این منتفی نشده، انقلاب خیلی از بنیانهای غلط را عوض کرد. [اما] این را نتوانسته متأسفانه بدرستی عوض کند؛ باید جدت بشود در این قضیه. فضای کشور را، فضای اقتصادی کشور را، فضای مالی و پولی کشور را، بانک را، کمرک را، بودجه را، تأمین اجتماعی را، مقررات اینها را در جهتی سوق بدهند که به نفع تولید باشد؛ واردات و واسطه‌گری و سفته بازی و مانند اینها در آنرا اقرار بگیرد؛ این مهم ترین مسئله است. ● ۱۳۹۸/۸/۲۸